

מ"ת 9653/01/21 - מדינת ישראל נגד אמין סראחין

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 9653-01-21 מדינת ישראל נ' סראחין(עציר)
תיק חיצוני: 2020\617212

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב אמין סראחין (עציר)

החלטה

הבקשה, השתלשלות העניינים וטיעוני הצדדים:

1. לפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המשיב לשחרורו ממעצר בתנאים מגבילים וערבויות.
2. נגד המבקש, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; עבירה של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה בצוותא חדא לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") יחד עם סעיף 29 (א) לחוק; גניבה בצוותא חדא לפי סעיף 384 לחוק יחד עם סעיף 29 (א) לחוק; גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיף 413 לחוק יחד עם סעיף 29 (א) לחוק. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 13.9.20 הגיע המשיב לביתו של המתלונן, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למבקשת. השניים תרו בביתו ולקחו ממנו את מפתחות הרכב, האופנוע, נעלי ספורט ותיק מסמכים ובו סך של 10,000 ₪ במזומן.
4. בדיון שהתקיים ביום 13.01.21 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט זה קבע כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש לשלב זה, אף שסבר כי חלק מהטענות שהועלו על ידי ב"כ המשיב יש בהן ממש. בית משפט זה הורה על שחרור המשיב בתנאים ובערבויות.
5. על החלטה זו, הגישה המבקשת, ביום 13.01.21, ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים. בדיון שהתקיים ביום 14.01.21 במסגרת עמ"ת 4504-03-21 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ליפשיץ) כי דין הערר להתקבל ולנוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים.
6. ביום 14.02.21 הגיש המשיב בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שנידונה במסגרת בש"פ

981/21. גם עתירה זו של המשיב לשחרורו בתנאים נדחתה תוך שנקבע כי הבקשה אינה חורגת מהאינטרס הציבורי של המבקש, ואינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בהלכה הפסוקה לצורך מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.

7. ביום 23.02.21 הגיש המשיב בקשה זו לעיון חוזר לבית משפט זה, במסגרתה עתר לעיון מחדש בהחלטה מיום 13.01.21, ולהורות על שחרורו של המשיב בתנאים שיכללו מעצר בית מלא בפיקוח אנושי הדוק בתוך שטחי ישראל. טענתו המרכזית של ב"כ המשיב היא שניתן להורות על שחרורם של נאשמים תושבי האזור למעצר בית בתוך שטחי מדינת ישראל. בבקשה ובדיון לפניו הוסיף וטען ב"כ המשיב כי בשל העדר עבר פלילי, העובדה שמדובר בעבירות רכוש, יש להעדיף את שחרור המשיב למעצר בית על פני מעצרו לתקופה ממושכת. ב"כ המשיב הציג חלופת מעצר ומפקחים, מר עבדול פתח מקוסי ומר איברהים מקוסי, מכרי המשפחה של המשיב המתגוררים בישראל כתושבי קבע.

8. בתגובה לבקשה ובדיון לפניו, טענה המבקשת כי יש לדחות את בקשת ב"כ המשיב שכן הבקשה אינה מגלה שינוי נסיבות המצדיק לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי והעליון. המבקשת חזרה על עילות המעצר המתקיימות בייחס למשיב לנוכח טיב העבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכן נטען כי לא ניתן להורות על שחרור המשיב למעצר בית בישראל.

דיון והכרעה:

9. לאחר שבחנתי בעיון את הבקשה שהוגשה בפניי, באתי לכלל למסקנה כי דין הבקשה להידחות וזאת מהטעמים הבאים.

10. כמפורט לעיל, טענתו העיקרית של המבקש היא כי על בסיס ההלכה הפסוקה, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר של שווה בלתי חוקי למעצר בית בתוך מדינת ישראל. דין טענה זו להידחות. סוגיה זו נידונה והוכרעה בבית המשפט העליון בבש"פ 6781/13 **קונדוס נגד מדינת ישראל** [להלן: "**עניין קונדוס**"], פסקה (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.11.13). בעניין קונדוס, קבע בית המשפט העליון כי ניתן לשחרר נאשמים תושבי האזור לתנאים מגבילים בישראל אך "במקרים נדירים ויוצאי דופן" וכאשר קיימת לכאורה מניעה ממשית להחזרתו של הנאשם לשטחי האזור. בית המשפט העליון חזר על קביעה זו בבש"פ 743/15 **פלוגי נגד מדינת ישראל**. שם נקבע, בין היתר, כך: "**אכן, שחרורו של תושב השטחים לחלופת מעצר בישראל ייעשה רק במקרים מיוחדים, כפי שנקבע בעניין קונדוס, כאשר קיימת לכאורה מניעה ממשית להחזרתו של הנאשם לרשות הפלסטינית, וכאשר בכוחו להציע חלופת מעצר הדוקה (שם, בפסקה 15).**"

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לא התרשמתי שעניינו של המשיב נופל לגדר אותם מקרים נדירים ויוצאי דופן. לפיכך, ולנוכח הבעייתיות המשפטית מנהלית הכרוכה במתן היתר שלא בסמכות על ידי בית משפט למי שאינו רשאי לשהות בישראל, אינני סובר שיש להיעתר לבקשת המבקש ולאפשר שחרורו לחלופת המעצר כפי שהציע ב"כ המשיב.

12. לכן יש להוסיף את העובדה שעניינו של המשיב - לרבות היותו נאשם צעיר ללא כל עבר פלילי קודם -

נבחן על ידי הערכאה המנחה ובית המשפט העליון, ונמצא שיש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

13. לצד כל האמור לעיל, יש לזכור את המסוכנות הטמונה במעשיו של המשיב שנכנס לכאורה לישראל שלא כדין ובלא היתר וביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. יצוין כי העבירות המיוחסות לו מקימות שתי עילות מעצר- מסוכנות וחשש להימלטות מהדין. לנוכח חומרת העבירות הרי שקיים גם חשש ממשי להימלטות מן הדין.

14. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב.

15. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"א, 04 יוני 2021, בהעדר הצדדים.